

Arrest

nr. 167 244 van 9 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: De heer X en mevrouw X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de heer X en mevrouw X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 december 2015 met refertenummer 57577.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 7 juli 2002 in de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny en bent dus minderjarig. U kwam in 2011 samen met uw ouders, A. D. (...) (O.V. (...)) en M. D. (...) (O.V. (...)), naar België omwille van de problemen die uw ouders in Tsjetsjenië kenden. Omdat uw ouders hier in België steeds weigeringsbeslissingen kregen, besloot u op 20 februari 2015 zelf als minderjarige een asielaanvraag in te dienen omdat u vreesde naar Tsjetsjenië

terug te moeten keren. U ziet een terugkeer naar Tsjetsjenië immers niet zitten omdat u zich daar conform de geldende voorschriften zou moeten kleden, dit is een hoofddoek en eventueel lange kledij, en u vreest als minderjarige te worden uitgehuwelijkt. Tot slot vreest u ook leerachterstand op te lopen en gepest te worden omdat u het Russisch niet voldoende machtig bent om uw huidige studies in Tsjetsjenië gewoon voort te zetten. U vreest tevens dat u in Tsjetsjenië niet dezelfde kansen zal krijgen om te studeren en te werken als in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte, een brief van uw Belgische advocaat, een Belgisch schoolrapport en 4 internetartikels.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Vooreerst wil u niet naar uw herkomstland Tsjetsjenië terugkeren omdat u zich daar aan de geldende kledingvoorschriften zou moeten houden. Daarnaast vreest u bij terugkeer naar Tsjetsjenië door de familie van uw vader te worden uitgehuwelijkt op minderjarige leeftijd. Tot slot vreest u in de Russische Federatie problemen te kennen op vlak van onderwijs omdat u het Russisch onvoldoende machtig bent, u om die reden door uw medeleerlingen ook gepest zou worden en u in de Russische Federatie als vrouw hoe dan ook niet dezelfde kansen zou krijgen om verder te studeren en te werken zoals in België omdat u gedwongen zal worden op jonge leeftijd te huwen.

Wat uw verklaringen dat u geen hoofddoek of een lange rok wil dragen in Tsjetsjenië betreft, moet er vooreerst op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakte dat het dragen van dergelijke kledingstukken in uw hoofde aanleiding zou geven tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de Islam. Zeker voor vrouwen geldt dat ze aangespoord worden om zich bijvoorbeeld volgens Islamitische regels te kleden (hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden). Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheids personeel oplegt. Er dient echter opgemerkt te worden dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. De door u aangehaalde beperkingen zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels. Er dient tevens op gewezen dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer.

Gevraagd waarom u geen hoofddoek wil dragen, wierp u immers op dat u een hoofddoek niet mooi vindt, een hoofddoek lastig is om te dragen omdat het warm is en men erin zweet en u met uw haar liever andere dingen zou doen dan het te bedekken (CGVS, p. 8-10). Dergelijke bezwaren voor het dragen van een hoofddoek zijn echter onvoldoende zwaarwichtig aangezien het dragen van een hoofddoek in dit geval geen aanleiding zou geven tot de schending van een fundamenteel recht en zodoende tot een onmenselijke behandeling. Verder stelde u dat u zich in een hoofddoek gevangen zou voelen omdat uw hele lichaam dan dichtzit. Zij er echter op gewezen dat de Tsjetsjeense autoriteiten, zoals blijkt uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, zelf tegenstanders zijn van hoofddoeken die het voorhoofd en de kin bedekken en het hier dus louter om hoofddoeken gaat die het haar bedekken en niet het hele lichaam. Verder stelde u dat u het dragen van een hoofddoek niet aan zou kunnen omdat anderen u raar zouden aankijken indien u een hoofddoek zou dragen. (CGVS, p. 10). Erop gewezen dat

het in Tsjetsjenië de gewoonte is dat vrouwen een hoofddoek dragen en u bijgevolg niet zou opvallen indien u er een hoofddoek zou dragen, bevestigde u dit, maar argumenteerde u dat sommige mensen en meer bepaald sommige mannen het toch raar zouden vinden (CGVS, p. 10). Dit is echter slechts een blote bewering, die u op geen enkele wijze staaft. Het loutere feit dat sommige mensen of mannen het raar zouden vinden dat u een hoofddoek draagt, kan hoe dan ook geenszins als onmenselijke behandeling worden beschouwd. Tot slot verklaarde u nog dat u het raar zou vinden dat u zowel in de winter als in de zomer een hoofddoek en een rok zou moeten dragen (CGVS, p. 9). Ook hierin kan geen fundamenteel recht worden onderscheiden waarvan een beknutting of inperking een onmenselijke behandeling inhoudt.

Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in Tsjetsjenië.

Daarnaast riep u in dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië vreest op minderjarige leeftijd uitgehuwelijkt te worden (CGVS, p. 8, 12-13). U slaagde er echter niet in uw vrees voor vervolging op dit punt in concreto aannemelijk te maken. U haalde wel aan dat het in Tsjetsjenië de gewoonte is dat meisjes worden uitgehuwelijkt van zodra zij ongesteld zijn en het de familie van de vader is die hierover beslist (CGVS, p. 8 en 11). Aangezien u reeds ongesteld bent, zou dit betekenen dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië gedwongen zal worden te huwen (CGVS, p. 8). Het louter verwijzen naar de algemene situatie in uw land van herkomst is echter onvoldoende om in uw hoofde een persoonlijke vrees te concluderen. Zij er trouwens op gewezen dat hoewel gedwongen huwelijken in Tsjetsjenië wel degelijk voorkomen, uit objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat huwelijken in Tsjetsjenië niet per definitie gedwongen huwelijken zijn en de bruid en bruidegom in meerdere of mindere mate inspraak hebben in de beslissing omtrent het huwelijk. U beschikt bovendien over geen enkele concrete aanwijzing waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk zou worden uitgehuwelijkt. Gevraagd of er voor u al concrete huwelijksplannen zijn en de familie van uw vader al een huwelijkspartner voor u heeft uitgekozen, stelde u dat dit kan, maar u het eigenlijk niet wist (CGVS, p. 11). Welnu, het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich echter niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Zodoende kan in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade omwille van een mogelijk gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

Vervolgens riep u in dat een terugkeer naar Tsjetsjenië voor u verschillende problemen zou meebrengen op vlak van onderwijs. Vooreerst vreest u dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie problemen zal krijgen met de leerstof, het voor u moeilijk zal zijn om dezelfde punten te behalen als in België en u mogelijk een achterstand zal oplopen met de leerstof aangezien u het Russisch niet voldoende machtig bent (CGVS, p. 8). Niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland op dit vlak bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat geen van de door u ingeroepen elementen een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vervolgens stelde u dat u door uw medeleerlingen gepest zou worden omdat u het Russisch onvoldoende machtig bent (CGVS, p. 8, 10). Dit is echter een ongefundeerde bewering die u op geen enkele wijze kon staven. Het loutere feit dat u verklaarde in België destijds ooit gepest te zijn geweest omdat u geen Nederlands kon (CGVS, p. 10), is namelijk onvoldoende om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie gepest zou worden omdat u het Russisch niet goed beheerst. U maakte bovendien niet aannemelijk waarom u geen Russisch zou kunnen leren. U gaf zelfs toe dat u wel degelijk Russisch zou kunnen leren, maar vreest dat u niet dezelfde punten zal halen in de Russische Federatie (CGVS, p. 10). Zoals hierboven reeds besproken, is dit onvoldoende om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Tot slot zij in dit verband nog toegevoegd dat uw medeleerlingen u zouden pesten door het gebruik van vieze woorden (CGVS, p. 10), wat hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd, aangezien er geen sprake is van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Tot slot haalde u aan dat u in de Russische Federatie niet de kans zou krijgen om verder te studeren, u wil namelijk voor dokter studeren, omdat meisjes in Tsjetsjenië al op jonge leeftijd moeten huwen en u van uw toekomstige man misschien niet de toestemming zal krijgen om verder te studeren (CGVS, p. 10, 12). Aangezien u niet aannemelijk maakte

dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk, volstaan ook deze verklaringen niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Het feit dat u in de Russische Federatie eventueel geen doktersstudies zou kunnen aanvatten, houdt hoe dan ook geen onmenselijke of vernederende behandeling in en kan zodoende geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte, een schoolrapport, een brief van uw Belgische advocaat en 4 internetartikels) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte en schoolrapport bevatten respectievelijk informatie over uw identiteit en uw opleiding, maar bevatten geen info over de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland Tsjetsjenië. In haar brief verwijst uw advocate naar de algemene situatie in Tsjetsjenië op vlak van vrouwenrechten enerzijds en naar de problemen van uw ouders aldaar anderzijds. Wat de problemen van uw ouders betreft, moet erop gewezen worden dat hun asielaanvragen door het Commissariaat-generaal werden afgewezen vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze beslissingen in beroep bevestigd werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw ouders. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar de arresten van de RvV, waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd. Daarnaast verwijst uw advocate naar de algemene situatie in uw herkomstland Tsjetsjenië. Zoals hierboven reeds uitgebreid geargumenteed volstaat deze verwijzing niet omdat u er als asielzoeker toe gehouden bent uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Zoals hierboven reeds uiteengezet, slaagde u daar niet in. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde internetartikels, die slechts handelen over de algemene situatie in Tsjetsjenië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. Stukken

Per aangetekend schrijven d.d. 28 december 2015 brengt verzoekster nog een handgeschreven brief aan.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 8 oktober 2015 een schending aan van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het non-refoulementsbeginnsel en van de motiveringsplicht.

Verzoekster meent dat weinig rekening gehouden werd met haar overtuigingen, dit terwijl zij nochtans, ondanks dat zij minderjarig is, toch een eigen opinie heeft.

Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst vervolgd te worden omwille van haar godsdienstige overtuiging en omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep. Haar godsdienstige overtuiging bestaat erin dat zij een gematigde moslim is, die zeer veel belang hecht aan gelijkheid tussen man en vrouw. Zij verzet zich dan ook tegen elke vorm van onderdrukking van vrouwen, en zeker tegen de uiterlijke vertolking daarvan in bedekkende klederdracht. De regels in verband met klederdracht gelden immers alleen voor vrouwen en zijn gekoppeld aan een specifiek vrouwbeeld waarbij de vrouw beschouwd wordt als absolute ondergeschikte van de man. Verzoekster beleeft haar godsdienst op een heel andere manier dan men in Tsjetsjenië gewend is. Indien zij deze religieuze overtuiging uit in Tsjetsjenië – en zich gedraagt als een gematigde moslim – zal zij blootgesteld worden aan vervolging, zowel van de overheid als van haar medeburgers. Bij terugkeer naar Tsjetsjenië zal zij zich niet zomaar moeten aanpassen aan bepaalde culturele normen en waarden, maar zal zij zich moeten gedragen naar een religie en mensbeeld waar zij het totaal niet mee eens is.

Verder oppert verzoekster dat zij geen enkele band meer heeft met de Tsjetsjeense cultuur, dat zij perfect geïntegreerd is in België en veel Belgische vrienden en vriendinnen heeft. Er kan dus geenszins besloten worden dat verzoekster *“niet verwesterd genoeg is”* zodat zij aan de situatie in Tsjetsjenië wel zal kunnen wennen, temeer gelet op de ernst van de vrouwenrechtenschendingen in Tsjetsjenië zoals deze blijkt uit het Cedoca-rapport dat werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Wat betreft haar vrees om op minderjarige leeftijd uitgehuwelijkt te worden, onderstreept verzoekster dat de familie van haar vader de praktijk van het gedwongen huwelijk aanhangt en dat zij dit derhalve als lid van deze familie zal moeten ondergaan. Zij verwijst hierbij *“naar het relaas van haar nicht, die als kind zal moeten huwen”*. Ook benadrukt verzoekster dat elk jong meisje het risico loopt in Tsjetsjenië gedwongen uitgehuwelijkt te worden. Daarenboven is het risico om gedwongen te worden uitgehuwelijkt voor verzoekster des te groter gelet op haar verwestering. De kans is immers groot dat de familie gaat vrezen dat zij de eer van de familie zal aantasten omwille van haar verwesterde levensstijl, hetgeen verholpen kan worden met een vroegtijdig huwelijk.

Ten slotte haalt verzoekster nog aan dat zij bij terugkeer naar Tsjetsjenië vreest problemen te zullen krijgen op school. Doordat zij onvoldoende Russisch kent, zal zij niet kunnen volgen en zal zij bovendien gepest worden. Ook vreest verzoekster omwille van haar verwestering gepest te zullen worden. Verzoekster stelt dat er bovendien rekening gehouden moet worden met haar leeftijd. Een slechte behandeling op school zal mogelijk voor een volwassene geen ernstige schade lijken, doch voor een kind is dit heel anders.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart niet te willen terugkeren naar Tsjetsjenië omdat zij zich daar aan de geldende kledingvoorschriften zou moeten houden en zij niet akkoord is met de ondergeschikte positie van de vrouw in de Tsjetsjeense cultuur. Daarnaast vreest zij ook bij terugkeer naar Tsjetsjenië door de familie van haar vader te worden uitgehuwelijkt op minderjarige leeftijd. Ten slotte denkt verzoekster bij terugkeer naar Tsjetsjenië problemen te kennen op vlak van onderwijs omdat zij het Russisch onvoldoende machtig is, zij om die reden, en ook omwille van haar 'verwestering', door haar medeleerlingen gepest zal worden en zij er hoe dan ook niet dezelfde kansen zou krijgen om verder te studeren en te werken zoals in België omdat zij gedwongen zal worden op jonge leeftijd te huwen.

2.4. Wat betreft verzoeksters verklaring dat zij niet wil terugkeren naar Tsjetsjenië omdat zij zich daar aan de geldende kledingvoorschriften zal moeten houden en zij, als gematigde moslim, niet akkoord is met de ondergeschikte positie van de vrouw in de Tsjetsjeense cultuur, wijst de Raad er vooreerst op dat, toen verzoekster tijdens haar gehoor gevraagd werd waarom zij geen hoofddoek wil dragen, zij louter stelde dat zij het niet leuk vond dat zij de kledij zou moeten dragen die door anderen wordt opgelegd, dat zij het *"niet mooi"* vindt, dat het *"heel lastig en moeilijk is om te dragen"*, dat het warm en *"lastig voor je lichaam"* zou zijn, dat het *"een beetje raar"* zou zijn omdat je het tijdens alle seizoenen moet dragen, dat ze vindt dat *"je gevangen zit in dezelfde kleren"* *"(o)mdat heel je lichaam dicht zit"*, dat anderen haar raar zouden aankijken en dat zij met haar *"haar graag andere dingen (zou) doen"* (gehoorverslag CGVS, p. 8-10). Uit haar verklaringen tijdens haar gehoor blijken dan ook nergens diepgewortelde gewetensbezwaren tegen het dragen van een hoofddoek omdat dit een vorm van onderdrukking van vrouwen zou zijn, doch louter praktische en esthetische bezwaren. Waar verzoekster overigens stelt dat zij zich in een hoofddoek gevangen zou voelen omdat haar hele lichaam dan dichtzit, wijst de Raad erop dat uit de objectieve informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 20, deel 2) blijkt dat de Tsjetsjeense autoriteiten zelf tegenstanders zijn van hoofddoeken die het voorhoofd en de kin bedekken en het hier dus louter om hoofddoeken gaat die het haar bedekken en niet het hele lichaam. Waar zij stelt dat zij raar bekeken zal worden, merkt de Raad echter op dat het in Tsjetsjenië de gewoonte is dat vrouwen een hoofddoek dragen en verzoekster bijgevolg niet zou opvallen indien zij er een hoofddoek zou dragen. Hoe dan ook, het loutere feit dat sommige mensen, en volgens verzoekster vooral sommige mannen (gehoorverslag CGVS, p. 10), het raar zouden vinden dat zij een hoofddoek draagt, kan geenszins als onmenselijke behandeling worden beschouwd. Verklaring in haar verzoekschrift dat zij geen hoofddoek wil dragen in Tsjetsjenië omdat zij zich verzet tegen elke vorm van onderdrukking van vrouwen, en zeker tegen de uiterlijke vertolking daarvan in bedekkende klederdracht, komt dan ook voor als een *post-factum* toevoeging die geenszins overtuigend is, gezien zij daar tijdens haar gehoor geen gewag van maakte. Verder dient te worden opgemerkt dat de door verzoekster aangehaalde beperkingen op zich niet volstaan om in haar hoofd een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de Islam en worden vrouwen aangeraden om zich bijvoorbeeld volgens Islamitische regels te kleden, hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden. Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek (sjaal) tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheidsperoneel oplegt. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat er fundamentele rechten zouden worden

geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer. Het loutere feit dat verzoekster 'verwesterd' zou zijn door haar verblijf in België, volstaat niet om aan te tonen dat het voor verzoekster onmogelijk zou zijn om zich aan de Tsjetsjeense normen en waarden bij terugkeer aan te passen. Uit de landeninformatie blijkt overigens dat oudere vrouwen, die opgroeiden zonder sjaal tijdens het Sovjetregime zich minder gemakkelijk voelen dan jongere vrouwen die met een hoofddoek zijn opgegroeid. De ingevoerde leefregels leiden echter niet tot problemen, laat staan vervolging.

2.5. Verder is de Raad van oordeel dat verzoekster er niet in slaagt *in concreto* aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië op minderjarige leeftijd uitgehuwelijkt zal worden. Tijdens haar gehoor haalde verzoekster aan dat het in Tsjetsjenië de gewoonte is dat meisjes worden uitgehuwelijkt van zodra zij ongesteld zijn en het de familie van de vader is die hierover beslist (gehoorverslag CGVS, p. 8). Aangezien verzoekster reeds ongesteld is, zou dit betekenen dat zij bij terugkeer naar Tsjetsjenië gedwongen zal worden te huwen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Derhalve beperkt zij zich tot het louter verwijzen naar de algemene situatie in haar land van herkomst, hetgeen niet volstaat om in hoofde van verzoekster een persoonlijke vrees te concluderen. Uit de objectieve informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 20, deel 2) blijkt bovendien dat, hoewel gedwongen huwelijken in Tsjetsjenië kunnen voorkomen, het eerder gearrangeerde huwelijken betreffen waar de bruid en bruidegom inspraak hebben en waar de familie van het meisje de leiding in neemt. De Raad benadrukt dat een vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond en verzoekster beschikt over geen enkele concrete aanwijzing waaruit blijkt dat zij bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk zal worden uitgehuwelijkt. Gevraagd of er voor haar al concrete huwelijksplannen zijn en of de familie van haar vader al een huwelijkspartner voor haar heeft uitgekozen, stelde verzoekster dat dit kan, maar zij het eigenlijk niet wist (gehoorverslag CGVS, p. 11). Waar zij vaagweg stelt dat haar familie ook voor een niet nadergenoemde vijftienjarige nicht reeds een man heeft uitgekozen (gehoorverslag CGVS, p. 13), is de Raad van oordeel dat dit een loutere bewering betreft en niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk uitgehuwelijkt zal worden. Verder volstaat het enkele feit dat zij een jong meisje is, dat bovendien 'verwesterd' is, niet om te besluiten dat zij bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk zal worden uitgehuwelijkt. Immers blijkt uit voormelde landeninformatie (stuk 20, deel 2) geenszins dat elk jong meisje in Tsjetsjenië wordt uitgehuwelijkt en die fenomeen eerder bij niet-opgeleide plattelandsfamilies hoort. Verzoeksters ouders zijn vertrokken uit Tsjetsjenië en hebben haar in België geen tradities opgelegd terwijl cultuur en godsdienst niet beperkt wordt door landsgrenzen. Het komt dan ook aan verzoekster toe concrete aanwijzingen aan te brengen waaruit blijkt dat zij uitgehuwelijkt zal worden bij terugkeer naar Tsjetsjenië, waarin zij echter niet slaagt. De Raad wijst erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De Raad besluit dan ook dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade omwille van een mogelijk gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Tsjetsjenië aannemelijk maakt.

2.6. Ten slotte kan uit de door verzoekster aangekaarte problemen op vlak van onderwijs evenmin een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade blijken.

Wat betreft verzoeksters vrees dat zij problemen zal krijgen met de leerstof, het voor haar moeilijk zal zijn om dezelfde punten te behalen in België en zij mogelijk een achterstand zal oplopen met de leerstof aangezien zij het Russisch niet voldoende machtig is (gehoorverslag CGVS, p. 8), bemerkt de Raad dat, hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar land van herkomst voor verzoekster op dit vlak bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, geen van de door verzoekster ingeroepen elementen een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in haar hoofde geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar verzoekster daarnaast stelt dat zij door haar medeleerlingen gepest zal worden omdat zij het Russisch onvoldoende machtig is (gehoorverslag CGVS, p. 8-10), meent de Raad dat dit slechts een ongefundeerde veronderstelling is die verzoekster geenszins staakt. Zij verklaarde louter dat zij in België destijds ooit gepest werd omdat zij geen Nederlands kon (gehoorverslag CGVS, p. 10), hetgeen echter onvoldoende is om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de Russische Federatie gepest zou worden omdat zij het Russisch niet goed beheerst. Bovendien gaf verzoekster, die wel Tsjetsjeens

spreekt, zelf aan dat zij het Russisch zou kunnen leren (gehoorverslag CGVS, p. 10). Ook haar bewering gepest te zullen worden omdat zij 'verwesterd' is, staft zij op geen enkele manier. Overigens, toen verzoekster tijdens haar gehoor gevraagd werd in welke zin zij dan gepest zou worden, gaf zij enkel aan dat men haar zou "(u)itschelden met vieze woorden", hetgeen, hoewel laakbaar en mogelijk kwetsend voor een kind, onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd, aangezien er geen sprake is van een intentionele bedreiging van verzoeksters leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Voorts kan uit verzoeksters brief blijken dat ze schrik heeft van de toekomst en om naar een traditionele maatschappij te moeten terugkeren. Verzoekster herhaalt dat zij in de Russische Federatie niet de kans zou krijgen om verder te studeren, zij wil namelijk voor dokter studeren, omdat meisjes in Tsjetsjenië al op jonge leeftijd moeten huwen en zij van haar toekomstige man misschien niet de toestemming zal krijgen om verder te studeren (gehoorverslag CGVS, p. 10, 12). Aangezien verzoekster echter niet aannemelijk maakte dat zij bij terugkeer naar Tsjetsjenië het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk, kan zij bezwaarlijk hiernaar verwijzen om te verklaren waarom zij verhinderd zou worden om verder te studeren. Uit haar verklaringen blijkt verder dat haar beide ouders willen dat verzoekster verder studeert (gehoorverslag CGVS, p. 11). Verzoekster maakt dan ook geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij in de Russische Federatie niet zal kunnen verder studeren. Het feit dat zij in de Russische Federatie eventueel geen doktersstudies zou kunnen aanvatten is louter hypothetisch en houdt hoe dan ook geen onmenselijke of vernederende behandeling in en kan zodoende geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.7. De door verzoekster aangebrachte documenten zijn geenszins van aard om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te stellen en alsnog een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekster aan te tonen. Verzoeksters geboortakte en schoolrapport bevatten respectievelijk informatie over haar identiteit en haar opleiding, maar bevatten geen info over de door haar ingeroepen vrees ten aanzien van haar land van herkomst. Wat betreft de brief van verzoeksters advocate, stelt de Raad vast dat hierin enerzijds naar de algemene situatie in Tsjetsjenië op vlak van vrouwenrechten verwezen wordt en anderzijds naar de problemen van verzoeksters ouders aldaar. Wat de problemen van verzoeksters ouders betreft, moet erop gewezen worden dat hun asielaanvragen door het Commissariaat-generaal werden afgewezen vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze beslissingen in beroep bevestigd werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan ten aanzien van verzoekster evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van haar ouders. Waar verzoeksters advocate verwijst naar de algemene situatie in Tsjetsjenië, herhaalt de Raad dat dergelijke verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoekster, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet in slaagt. Ook de door verzoekster aangebrachte internetartikels verwijzen slechts naar de algemene situatie in Tsjetsjenië. Inzake de per aangetekend schrijven aangebrachte brief van verzoekster, stelt de Raad vast dat dit een loutere herhaling van verzoeksters asielmotieven betreft en geen enkele afbreuk doet aan voormelde vaststellingen waaruit is gebleken dat verzoekster geen elementen aanbrengt die in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aantonen.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.9. Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingewet wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de “COI Focus: Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie” van 22 juni 2015 – door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier –, stelt de Raad immers vast dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen gezien het gericht en gelimiteerd karakter van deze handelingen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK